

Høringssvar från BEDØK

Inför faggruppemötet 14 september mailade faggruppelider ut «Høring på rapport om arealkonsepser for NTNU». Under mötet frågades om någon hade sett på rapporten och hade några kommentarer. Endast en deltagare på mötet hade detta. Delvis beror detta på att rapporten endast finns tillgänglig på norska, någonting som stänger ute de som ej kan norska.

Svaren baseras på en diskussion under faggruppemötet 14 september, kommentarer från en person som skickade mail i efterhand samt egna tankar och reflektioner. Att kalla detta ett høringssvar från BEDØK är därför delvis missvisande.

Den genomgående kommentaren under mötet och vid andra diskussioner är att en lösning med öppet landskap inte passar den typ av arbetsuppgifter som de flesta i faggruppen ser som mest centrala. Inom ramarna för de andra alternativen så finns det flera möjligheter där var och en kräver en ordentlig analys. Det viktigaste här är att de som kommer att ha ett område som arbetsplats också är med och beslutar om hur det ska designas och användas.

Generella kommentarer

Det är tydligt att det lagts ned mycket arbete i denna rapport och det är mycket intressanta idéer som luftas. Tankarna kring knutpunkter, læringsarenor och arbetsplatser är alla genomtänkta och bra presenterade, men jag känner att de hade behövts göras mer konkreta. Problemet med en gammal byggnadsmassa som är relativt svår att göra någonting med kombinerat med en del nybygg skapar problem som jag inte tycker behandlas på ett helt tillfredsställande sätt i rapporten. Tyvärr har det ju ännu inte tagits beslut om åt vilket håll och hur campus ska utvecklas och det är därför svårt att exemplifiera de olika koncepten, men jag hade gärna önskat exempel på var den centrala knutpunkten kan vara och hur detta i så fall påverkar omgivningen

Vidare känner jag inte alltid igen mig i den arbetssituation som verkar ligga till grund för diskussionerna. Jag får ibland känsla av att en fast vetenskaplig anställd är en som vandrar omkring på campus, sätter sig ned någonstans och arbetar en stund, går vidare och stöter ihop med någon från ett annat fakultet och spontant börjar diskutera någonting som leder till forskning och sedan avslutar dagen med en föreläsning.

Kommentarer från ytterligare en fast vetenskapligt anställd

As a professor to be able to concentrate and be productive I need to have a space where I can uninterruptedly work for many hours. Peace and quiet. No noise, no visual distractions. This is important for almost all activities.

To schedule physical meetings or conference calls with students or others, I don't want to have to coordinate with colleagues when meeting rooms are available, or not being able to meet for significant periods of time because meeting spaces are occupied. Even if currently many offices are not used much of the time, there are periods in the day, week, month, and year, where most are. Having flexible desks cannot cater to situations where most of us are present at the same time. Unless there are enough desks for everybody, but that would defeat the purpose. Having to go to another building in times of overflow would be very inefficient. Wasted time, dragging around books, changing meeting locations

at the last minute,.... Most of the disadvantages CANNOT be efficiently overcome by a reservation system.

We currently have our research groups physically close to facilitate exchange, also spontaneously. Creativity has a tendency to sprout much more in spontaneous meetings than in organized ones. Not sitting together will harm exchange. For students and colleagues of own and other departments it is inefficient having to look up every time where to meet this time.

Catering to different types of courses (Experts in teamwork vs More classically lecturing) may warrant flexible rooms which is for instance not uncommon in conference centers. Why not allow for large rooms which can be used for traditional lecturing part of the week, and separated in smaller rooms for group work courses. (soundproof and natural light accommodating)

Med vänliga hälsningar

Henrik Andersson, faggruppetleder